

India-kysymys

Kirj. Lajpat Rai
(Suomennos Säkenille)

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass. as required by the act of Oct. 6, 1917).

India-kysymystä voidaan käsitellä kahdelta näkökannalta lähtien: — joko kansalliselta tahi kansainvälisyyden kannalta. Molemmat nämä näkökannat johtavat lopussa samaan johtopäätökseen. Jotta India lakkaa olemasta kansainvälinen vaara, niin on sen valloittava itsenäisyytensä, tahi vähimmässä tapauksessa itsehallinto ja liitettävä kansojen neuvostoon tasa-arvoisena. Ne, jotka ovat jonkinlaisella ymmärryksellä seuranneet euroopalaisen politiikan kehitystä 19:sta vuosisadalla, tietävät, että useimmat mainitun vuosisadan europalaisista sodista ovat saaneet alkunsa Europan suurvaltojen riistohalusta idässä.

India ja Kiina ovat kaksi ihmiskunnan mehiläispesää idässä — tahi paremmin sanoen maailmassa. Suur-Britanian mahtavuus ja rikkaus alkaa siitä hetkestä, jolloin se hankki haltuunsa omistusoikeutensa Indiassa. Kun Englanti oli saanut valtansa alle Indian ja sen äärettömät ihmistyövoima- ja raaka-ainelähteet, niin laajensi se maailmanvaltaansa itään, laajensi länteen ja etelään. Kaikki omistamansa alueet idässä se vallotti Indiassa suorittamiensa taistelujen kautta, suoritti sen Indian väestöllä ja Indian rahalla. Englannin teollisuudessa tapahtuneiden vallankumousten menestys rakentui Indian rikkauteen. Siitä se hyötyi kaksinkerroin. Se anasti valtaan-

sa Indian rikkaudet ja käytti Indiaa imperialististen aluelajenustensa perustana.

Indiaa hallitseva suurvalta on sangen vakaasti tulemassa maailman rauhan vaaraksi. Tätä maata, jota hallitsee tehokas ja tieteellisesti nykyaikainen valta, on melkein mahdoton valloittaa. Pohjoisessa suojelee sitä maailman korkeimmat vuoret, jotka ovat luoksepääsemättömiä (paitsi lyhyenä ajankohtana vuodessa kapeiden solien kautta, joista suuret armeijat eivät voi kulkea). Etelästä, lännestä ja itästä, ollen veden vyöttämä, maahan ei voi hyökätä, paitsi luoteisten kulkuväylien kautta. Indian hallitsijoiden on näinmuodoin pakko keskittää kaikki militaariset voimansa luoteisrajalle, ja menestyäkseen siinä, täytyy heidän hallita kaikkia niitä läpikulkuaita, joiden poikki Europasta Indiaan on kulettava, ennenkuin joku europalainen valta voi maitse saapua Indian rajalle.

Samoin, voidakseen suojella meriväyliä, on Indian hallitsijoiden oltava voimakkaita Välimerellä, Punasella merellä ja Indian merellä. Näinollen, Indian ollessa ulkovallan omistama, johtaa kysymys pysyväisiin kansainvälisiin häiriöihin, samoin kuin se asettaa yhden maan käsiin voiman ja vaikutusvallan, jättäen siitä muut osattomiksi, joka tekee tästä vallasta tavattoman ylivaltaisen ja hyökkäävän vallan. Samoin kuin Napoleonin sodat saivat alkunsa Napoleonin halusta hallita itää, niin aivan samoin

otellaan nykyaikaisia sotia idän hallitsemisesta.

Enemmän kuin puolet ihmiskunnan väestöstä elää Aasiassa. Yksistään Kiina ja India edustavat 750.000.000 ihmisolentoa.

Ei ole ollenkaan kumma, että maailman imperialistiset valtat näkevät eduilleen sopivaksi taistella ylivallasta idässä. Jokainen joka vähänkin omaa valtiollista asiantuntemusta, käsittää sen, että jos eivät Kiina ja India lähitulevaisuudessa pääse itsenäisiksi ja kyllin voimakkaiksi seistäkseen kaikkien imperialistien ja kapitalistien valtojen tarkotusperiä vastaan, niin maailma tulee pian näkemään uuden sodan, joka saattaa olla vielä verisempi nykyistä.

Löytyy joitakin ihmisiä, jotka ovat taipuvaisia luulemaan, että avoimien satamien politiikka kaupassa takaa jokaiselle maalle tasasuhtaiset oikeudet, katsomatta siihen kuka pitää käsissään valtiollisia ohjaksia. Tämä ajatus on kokonaan erheellinen ajatus. Katsokaa Indiaa. Brittiläiset ovat seuranneet vapaakauppa politiikkaa ja saksalaiset, amerikalaiset ja japanilaiset ovat siitä jossain määrin hyötäneet, mutta brittiläiset nauttivat niin monia etuoikeuksia ja etuja Indiassa, että ne, heidän tavaroittensa hintojen korkeudesta huolimatta, ovat menneisyydessä siltikin pitäneet ja tulevat aina pitämään suurimman osan maan kaupasta omissa käsissään. Ei yksikään kilpailija voi heitä siinä voittaa. Jos siis on totta, kuten on väitetty, että toinen puoli maailmaa ei voi olla orjana ja toinen puoli vapaana, niin tällä totuudella on vielä suurempi soveltuvaisuus niihin maihin nähden, joilla ei ole vapautta nimeksikään. India, ol-

lessaan vieraan maan virkavallan hallitsema, joka virkavalta käyttää sitä hallitusmaan hyväksi, tulee alati luomaan maaperää kansainväliselle kateudelle ja kauppakilpailulle. Vapaa ja itsehallinnollinen India sensijaan tulisi kohtelemaan jokaista maata samallaisesti ja liittyisi kansojen neuvostoon tasa-arvoisena, vahvistaen niiden voimia rauhan ylläpitämiseksi maanpäällä.

Tullessamme tarkastelemaan asiaa kansalliselta näkökannalta, ei minun ole tarvis mainita, ettei mikään ulkovalta, miten hyvän tahtoinen se olisikin, voi olla siunausta tuottava vallanalaiselle maalle. India oli mahtava teollisuusmaa, kauppabalanssi (vienti ja tuonnin erotussumma) oli aina sille edullinen ennenkuin brittiläiset anastivat maan hallituksensa. Nyt on India vain raaka-aineiden tuottaja maa, "vedenammentaja ja metsänhakkaaja", kuten entinen Englannin valtiosihtööri Indiassa, Austin Chamberlain, kerran lausui. Kaikki Indian tärkeimmät teollisuudet ovat englantilaisten kapitalistien käsissä, jotka riistävät Indian työläisiä mitä suurimmalla avustuksella lainsäätäjäkunnan ja toimeenpanevan valtiovallan puolelta. Tee-, kahvi- ja indikotuotanto ja rautatiet ovat englantilaisten hallussa. He omistavat suurimmat pankki- ja vakuutuslaitokset. Vienti ja tuontikauppa on heidän hallussaan, samoin kuin myöskin laivaliikenne ja suurimmalta osaltaan myöskin kaivosyhtiöt. Puuvillateollisuus on puoleksi englantilaisten hallussa. India maksaa joka vuosi yli 100 miljoonaa Englannille kotimaisten verojen muodossa. Mutta summa itseasiassa on vielä suurempikin. Enemmän kuin

yksi neljännesosa valtiotuloista tuhlataan sotilaallisiin tarkotuksiin ja vähemmän kuin yksi kahdeskymmenesosa valistustyöhön. Enemmän kuin 90 pros. kansasta ovat lukutaidottomia; enemmän kuin 80 pros. pojista ja yli 90 pros. tytöistä eivät saa minkäänlaista kouluopetusta.

Ulkomaisesta hallituksesta lankeaa Indialle suuria taloudellisia tappioita, aineellisia ja hirvittäviä tappioita, mutta mikä vielä pahempi, siveellistä ja henkistä tappiota. Suurten ajattelijain, suurten filosofien, erinomaisten tiedemiesten, ylevämielisten valtiomiesten, voimakkaiden sotilasten ja älykästen hallitusmiesten maa on alistettu henkiseen ja valtiolliseen orjuustilaan.

Indian nykyinen kansa, ollen ilman minkäänlaista aikuunpano-oikeutta, mikä olisi kiihottimena suurten tekojen yrityksissä, ja ollen ilman edesvastuutunnetta ja vakuutettuna siitä, että kaikkien heidän suurten ja jalojen saavutustensa hyödyn ja voiton riistää ulkomaalaiset, on perin kehno suurten esi-isiensä edustaja. Se, että 315 miljoonaa ihmisolentoa, jotka pystyisivät suoritta-

maan suuria tekoja, ovat alistetut tällaiseen orjuusasemaan, on suuri tappio ihmiskunnalle. Ulkomaalaisten harjoittama taloudellinen riistäntä Indiassa sekä Indian teollisuuksien hävittäminen, on aiheuttanut siellä miljoonien kuoleman. Yksi kolmasosa maan väestöstä elää kroonillisessa nälkiintymistilassa.

Europalaiset valtiomiehet ja ajattelijat puhuvat sangen liukaskielisesti ihmiskunnan edistyksestä, mutta käsittävätkö he, että suurin osa ihmiskunnan väestöä elää Aasiassa ja Afrikassa, ja jollei noita kansoja oteta lukuun, niin muodostaa Europan ja Amerikan väestöt vain murtoosan ihmiskunnasta? Mutta heidän näköpiirinsäpä ei käsitäkään suurinta osaa ihmiskunnasta; he ottavat lukuun vain "valkoseet rodut". Jos tämä kerran pitää paikkansa, niin pitäisi heidän sepittää uusi sana ja tulevaisuudessa puhua vain "valkosesta ihmiskunnasta", — sensijaan että puhuisivat koko ihmiskunnasta, ja Europasta ja Amerikasta sensijaan kuin maailmasta. Silloin he ainakin lausuisivat ajatuksensa vilpittömästi ja suorasti.

